

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

Caput Tertium. Commune Trium-Virorum in Scholasticos Theologos odium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

CAPUT TERTIUM.

COMMUNE TRIUM-VIRORUM
in Scholasticos Theologos odium.

BArbarorum cum morem fuisse legimus, ut in hostem pugnaturi ab incondito clamore inciperent; sic ubi suas in Alexandrum copias Darius movebat vix hostilem aspectum subierant, & jam barbarum Persæ, & trucem clamorem sustulerant & confusæ potiùs multitudinis, quam bellatorum pugnacium indicem. At non eos à clade suus clamor vindicavit, & pugnæ eventus docuit, non qui stentoreè clamarit, sed qui pugnarit fortiter, victoriæ laurum reportare. Eum pugnandi morem tam barbarum, & omnes olim Hæretici, & hodiè Bajo-Jansenistæ observant, & pertinacem cum piis Catholicæ Fidei assertoribus manum conserturi in barbaras & inconditas vociferationes primum erumpunt; nec militaris eorum semper est clamor, sed rixantium in morem contumeliosus, tum etiam lugubris in lamentationes, in gemitus, in suspiria, & tristes ejusmodi exclamationes
sape

sæpè definit. Hinc tot in Scholasticos convicia, tot in Casuistas Satyrica diœteria, ut eos his contumeliis aut opprimant si possint, aut certè à pertinaciori pugna deterreant: tum ubi primus ille furoris impetus resedit aliquantulum, & per tot aculeata verborum tela omnes exhaustæ sunt pharetræ, in lachrymas tanta ira, & gemitus definit: & perditum Reipublicæ Christianæ statum, corruptos Christianorum mores, Theologiam in Aristotelicas argutias degenerantem, impium Sacramentorum abusum, præcipites in scelera omnia animos miserabiliter deplorant: & si iis credas, hæc Scholasticorum vitio, hæc diabolica Casuistarum probabilitate facta omnia, quorum adeo noxia luxuriantium ingeniorum figmenta abolere ipsi velint necessarii in hoc rerum desperatarum articulo Catholicæ Fidei, si Superis placet, reformatores; & hac in arte ita præclarè versuti sunt, ut apud mobile, plebis præsertim, & muliercularum ingenium fictis lachrymis fidem facilè concilient, & acrem in Scholasticos invidiam concitent. At sua eos nempe spes fallit, & quam non barbaris Persarum clamoribus Macedonica, tam non Scholastica Phalanx acerbis Bajo-Jansenistarum diœteriis terretur; assuevere scilicet eorum aures, & ad ejusmodi contumelias jam dudum obduruere & invidiosas in se, & de se Novaturientium querelas antiquis Hæreticorum calumniis adnumerant.

His tam clamosis in castris gregarii milites non sint nostri

nostri Trium-Viri, & ea habent ad clamores latera, ut in confuso omnium murmure eorum voces distinctius audiantur: verum quid faciant? imbellem agmen, quod à ratione non habet, à clamore subsidium petit, ne profus inermis videatur. Nec abs re erit, opinor, quos iisdem deinde manibus pugnatos videbimus, eodem nunc ore clamantes audire, ut de perfecta eorum similitudine non dubitemus, quorum & communia ad pugnandum arma, & communes ad vociferandum voces esse intelligemus.

§. 1.

QVÆ GENERATIM IN NOVATORIBUS hujus odii in Scholasticos causa sit, simulque innuitur, à quibus illud hereditarium acceperint.

Nullam habet Bajo-Jansenismus fraudem tam subtilem, quam non perspiciant, detegantque Scholastici: his imputant Bajo-Janseniani quidquid cladis accepere dogmata Scholasticos ergo Theologos oderunt pessimè, nihilque omittunt ad contumeliam & dehonorationem Theologorum pariter, & Theologiæ Scholasticæ; fastu satanico sugillantes rusticitatem, imperitiam, vanitatem, unde Ecclesiæ ipsi oborta sit caligo, mira fideique notæ omnes propemodum oblitteratæ..... & atrocior est eorum accusatio, quâ
L Schola-

Scholasticos Theologos reos agunt subversa eversa que pœnitentia, ex quo illi tempore nimirum varias quaestiones ceperunt agitare, paulatim in hasce subtilitates, & scholasticas contentiones Pœnitentiæ rigor, & studium evanuit & ad pœnitentiam Sacris Litteris præscriptam, Patribusque non incognitam à Scholasticorum doctrina provocant sed non alibi Bajo-Jansenistas videas intemperatiores in Scholasticos Theologos, quam ubi non dissimulant dolorem denavata ab illis opera ... Romanis Pontificibus de heræsi judicantibus; jam dudum audivimus furiosissimè debacchantes & Pii V. Gregorii XIII. Urbani VIII. & Alexandri VII. Constitutiones adversus Baji & Jansenii errores petulantissimè imputantes Theologos, quos omnium pessimè oderunt; ô dolor disjecti fulmine jacent errores? operam contulere Scholastici Theologi: en crimen en causa. At quæ hæc, inquires, describendi libido est? nam hæc quidem hæctenus omnia mutatis solis nominibus ipsissima sunt verba Francisci Simonis S. T. L. neque hæc ipse de Bajo-Jansenistis, sed de Hæreticis scribit, quorum hanc fraudem parte 3. pluribus persequitur, qua eos ait Theologiam & Scholasticos Theologos, ut pessimè de se meritos, vexare ac dehonore, quoad possunt. Ita profecto est; verba ipsius sunt, & ut talia diverso caractere impressa vides; verum, ita me superi ament, quidquid ille tum ibi, tum alibi de hæreticorum fraudibus eruditè disputat, ita aptè, ita bellè in hos homines cadit, ut qui iisdem cum eo verbis,

codem

ET INFELIX CONCORDIA. 83

eodem ordine omnes Bajo-Jansenistarum fraudes detegere voluerit, mutare quidem præter nomina necesse habeat nihil. Unde id fiat & quo demum fato, invidiosum fortasse sit scribere, & manifestius est, quam ut dicatur: nunc quod agimus videamus.

§. 2.

SPECIATIM TRIVM-VIRORVM

nostrorum & Macarii inprimis in Scholasticos odii specimina aliquot ex eorum Libris adducuntur.

A Viro eximio sumamus inirium; nam quid ipse, aut in sua illa præclara Methodo, aut in Thesibus suis prætermittit, quod ad Scholasticorum, Casuistarum, Probabilistarum &c. invidiam facere possit? Imo non alia profecto de causa 65. Propositiones longioribus Thesibus expendere creditur, quam ut amplum sibi aperiat campum, quo latius & spatiosius per omnes Casuistarum libros effuso impetu vagetur; & in methodo quidem nil nisi sacrilegia & sacrilegos adversariæ partis Confessarios sonat; in Thesibus calamitates Theologiæ omnes Scholasticis & Probabilistis acceptas passim refert; & cogitavero hic selecta quædam ex pluribus specimina in medium proferre; sed audio id alium meditari, nec jejunam adeo

L 2

hoc

hoc in genere materiam mihi reliqui duo relinquunt, ut alienam messem velim præcidere, si quis interim curiosior moram non ferat, adeat Apologiam D. Du Bois adversus Racematores, inveniet illic seriem integram in unum D. Nicolaum congestam, & ex unius portione de reliquis simul omnibus prudentem faciat conjecturam. Quid autem P. Gabriëlis? num ille in Casuistas modestior? imo multo etiam acerbior; & in priori quidem meo libello paratum eum vidimus suppositâ Casuistarum probabilitate probabiliter sustinere hanc suæ Theseos antithesin: *quod lubet, licet*, ut adeo tu scelera nec tam immania, nec tam execranda excogitare possis, quæ ipse licita esse probabiliter non sustineat: nec mirum; nam quam veri speciem Adversariorum probabilitas apud eum scepticum non dico habeat, sed habere possit, qui ideis suis Cartesianis eo dementiæ prolapsus est, ut primum & ipso lumine naturæ certissimum principium *idem non potest simul esse & non esse* in dubium revocarit; porro ne singula ejus convicia sigillatim prosequar, facit insignior illa, & prorsus palmaris contumelia, quæ reliquas in se omnes una complectitur, qui enim communem Casuistarum, Scholasticorumque doctrinam *moralem* vocavit... *diabolicam*, quam denique injuriæ speciem præteriisse putandus est? atque hic opportunè occurrit Joannis Wicleffi articulus 29. in Concilio Constantiensi damnatus, in quo de Theologicis Catholicorum Universitatibus & Facultatibus ita pronunciat:

ET INFELIX CONCORDIA. 85

nunciat : *tantum profunt Ecclesiæ, sicut diabolus.* Superi ! quod hoc hominum genus est, quibuscum ago? quorum ego verba legere non possim, nisi Hæreticorum meminerim.

Finem conviciorum putas Casuistarum moralem dixisse DIABOLICAM, ipsosque adeo Scholasticos non obscure cum Wicleffo DIABOLIS contulisse : nam quid dici possit amplius, aut quo injuriosius Adversariorum doctrina, quam ad ima barathra relegari ? invenit tamen D. Macarius, quo Patrem Gabriëlis non modo æquet, sed superet etiam; ea enim est viri in salutandis Adversariis humanitas, & modestia, ut in calumniando nec superiorem ferre velit, nec parem : id autem ut faciat, quem sibi alii contumeliarum finem statuere, ac terminum, Macario gradus est : DIABOLOS fecit Gabriëlis, Macarius PLUSQUAM DIABOLOS. Exhorruisti Lector ? & meritò; quis enim id exspectet ab eo, qui libello integro, ut vidimus, de proximi dilectione tam sanctè differit. At mihi scilicet suspecta odii sit ista caritas, quæ tantum in proximum bilis & tantum fellis coquit. Et ne imprudenti, nec satis sibi attendenti semel id aut leviter excidisse putes, integro id paragrapho, corraso undequaque rationum fuce & colore, disputat, & contentiosè pugnat Adversarios ipsius DIABOLIS peiores esse; obsecro enim quid aliud agit in Dissertatione Theologica pro autoritate S. Augustini §. 18. ubi hanc sibi ineptam quæstionem proponit : *An Probabilistæ non plus sibi attribuunt, quam sibi attribuunt Pontifex,*

tifex, Ecclesia, ac Deus? quam injuriosa non erit responsio, ubi ipsa quæstio tam est invidiosa; verumtamen in dubium revocabit; minimè vero; at aliquâ saltem distinctione tam acerbam quæstionem molliet homo religiosus & leniet? ne illud quidem: nam id qui exspectas, Macarii caritatem non nosti. Quid ergo ait? nudè ac rotundè *respondeo*, inquit, AFFIRMATIVE: & cum is id respondeat, qui acerrimus probabilitatis hostis nihil asseri à se vult, nisi quod morali certitudine compertum habeat, debes hanc etiam responsionem, Lector, tamquam moraliter certam admittere *plus sibi probabilistas attribuere, quam sibi attribuunt Pontifex, Ecclesia, ac Deus*; fatin' vigilabas, Macari, cum hæc scribebas? qui non intelligebas hoc uno te Adversarios & hæreticos facere, quod manifestum est? nam quis demum tibi hæreticus sit, si is Catholicus est, qui se Pontifices supra & Ecclesiam sacrilegè evexerit; & plusquam diabolos, quod non obscurum est scripturas scientibus: similem Altissimo non esse, sed esse velle usque adeo est diabolium esse, ut, qui ante non fuerit, diabolium faciat: quid erit igitur non similem esse Altissimo, aut esse velle, sed re ipsa Deo superiorem se statuisse, & hæc monstra & sacrilegiorum portenta (Probabilistas loquor) in ipsa Urbe Romana Pontifices sustinuerint, Ecclesia passa sit, & qui sui similitudinem impiè affectantes perdidit Angelos, & ultricibus flammis æternum cruciandos addixit, non novum probabilistis orcum & infernum condiderit?

ET INFELIX CONCORDIA. 87

Vis plura biliosæ caritatis mellita ejusmodi blandimenta? habe tibi sub unum aspectum aliqua: vix ulla adversariorum Theologia *fundamenta petit ex limpidissimis fontibus S. Scripturæ & traditionis.* Quid ergo? *omnia juxta Philosophiæ ac ratiocinationis normam ac subtilitatem trutinant, & de Christiana Theologia faciunt Theologiam naturalem, seu Philosophiam ex peripateticis Aristotelis Principiis, sapius auctoritatem Aristotelis, quam SS. Ambrosii, Hieronymi, Augustini, aut alterius S. Patris allegantes, ne dicam magis æstimantes, saltem suam aliquantulum plausibilem rationem SS. Patrum sententiæ præferentes:* urbanos me-herculè humanitatis flosculos! sed patrislat hîc nempè Macarius, *sequiturque Patrem (Jansenium) & passibus æquis:* ille enim haud multum dissimili phrasi tomo 2. lib. Proëmiali cap. 8. Scholasticæ Theologiæ argumenta per ludibrium vocat *depuratas Aristotelicæ Metaphysicæ eliquationes:* item lib. de gratia primi hominis, *Philosophicas tricas & ineptias è Classibus Dialecticorum petitas.* Pergit Macarius: *verè bubones & noctuæ sunt recentiores Scholastici respectu aquilarum illarum Ambrosii, Augustini, Hieronymi &c. ô politulam, & elegantulam comparisonem!* Antiquis Ecclesiæ Patribus Scholasticos vult postpositos, nec bellulè fatis id se facere posse putat, nisi nominibus tam dulciculis noctuas eos & bubones appellet. ut adeo mirari jam amplius non debeamus communi eos ludibrio ab Hæreticis pariter, & Bajo-Jansenianis petulanter ità impeti, quando hoc
ipsum

ipsum feralium istarum avium fatum est. Quid porro mellis stillat præterea modestus hominis calamus? *vix datur lex aliqua, quæ non ferè inutilis redditur Scholasticorum illorum Glossis* parrissabat paulo ante, hic fratris: id ipsum habet P. Gabriëlis in Auctario suo secundo, ubi inter alia Scholasticorum moralem ait *per probabilitates legem Dei declinare studiosè niti, & multas divinæ legis lacinias præcidere*: imo, quod toto Auctario pluribus agit P. Gabriëlis, in lata ad perditionem via per laxiorem Adversariorum doctrinam quam plurimos foveri, breviter ità Macarius colligit, ut se planè fratrem probet: *miserum hunc Theologiæ moralis statum viri pii & docti* (hoc est Bajo-Janseniani) *deplorant videntes quod per illum via plana sternatur ad æternum præcipitium*. Sed benè habet, quos noctuas ante, quos bubones fecerat, honestiori Metamorphosi repente facti sunt grues: *non multum, inquit, me movet sola Scholasticorum autoritas, quorum plurimi ut grues se mutuo sequuntur non discussa veritate*. Hic, quod scias Lector, non vult inter grues ejusmodi Macarius numerari; neminem ipse sequitur; tantum dictatis alienis liberaliter utitur; ità enim de se ipse eo ipso in loco fateatur *multum debeo Ex. D. Francisco van Vianen S. Theologiæ Lovanii Doctore, Viro moribus gravi, doctrina famoso; & Eximio Patri Farvaques Ordinis S. Augustini S. Theologiæ ibidem Doctore quorum Dictatis Theologicis liberaliter usus fui; & ante dixerat libenter enim fateor me vel nihil,*
vel

ET INFELIX CONCORDIA. 89

vel saltem parum ex omnibus dicendis ex me habere, sed pleraque ex aliis deduxisse. Quid? hoc non est gruis in morem grues sequi? minimè inquit, nam hoc in Casuistis reprehendo; ego autem alienis tantum liberaliter utor. Hæc risum merentur, istud verò indignationem, scholasticorum placita *quisquilias, nugas, ac paleas* vocat, atque utinam in his paleis resideret Macarianus ille aut odii aut amoris ignis! sed nigriores ille in flammis abit, & *similes* inquit, *pestiferi errores & periculosissima venena in pharmacopœa Scholasticorum varia venduntur eo periculosiora, quo sub pulchriori cortice conteguntur: uti enim Pharmacopœa pillulas amaras solent exterius deaurare, vel aliqua amabili dulcedine, aut odore delinire, ne alias horrorem ægrotis causent, & sic ejiciantur, sic & Scholastici pestiferos errores solent deaurare, & delinire dulcedine;* reliqua uno saltu transilio ne diutius in his sordibus hæream. Nunc tuam fidem, Lector benevole, appello, non hæc me putas ex variis, iisque pluribus Macarii libris in unum undique corrasisse tot tamque aculeata in Scholasticos scommata? atqui ex una ad lectorem præfatione descripsi omnia: sic Tyrocinium suum Tyro Professor auspiciatur, ut planè verum sit illud Poëtæ: *juvenile vitium est regere non posse impetum.* Tu interim tacitè numerum si potes, ini, & ex hac una præfatione fac quam amplum confectarium & videbis qualem calumniarum cumulum libri omnes simul conficiant: quamquam decumanum in Scholasticos fluctum interrumpit

M

perit

perit mors; minabatur nobis in examine Pentalogi pag. 515. tract. de probabil. & *brevi lucem inquit videbit, si sanitas permittat.* Sed nec illa, nec mors, aut potius Deus permisere: gratulor Casuistis: qui enim obiter à Macario alia agente tam graviter vapularunt, quam ad interiora usque viscera excoriarentur dum in eos data operâ impetum faceret. Cæterum cujus flagellantem manum sensistis, ejus frontem miramini *non hæc* (probra, diæteria, convicia &c.) *dixi ex contemptu & vilipensione Casuistarum.* Superi! quid erit contemnere, quid vilipendere, si hoc revereri est? imò eo impudentia venit, ut dum pleno ore bilem expuit eodem ore caritatem balbutiat: *utinam hæc* (charitas) *Theologorum animis ingeneraretur!* exularent planè è Theologorum libris illa scommata, quibus se mutuo cum charitatis detrimento, aliorumque maxime hæreticorum scandalo impetunt.... *hæccine est Christianorum charitas ad invicem? mihi semper exosi fuerunt ejusmodi homines unde & à similibus censuris exacerbantibus abstineo.* Stipites ergo nos aut fungos credis? nam quid apertè ludificare est si hoc non est? corda perfodis, & vulnerare te negas. Me-herculè quis hæc Macariana universa vel ipsosmet inter gentiles non sumet ut vesana ludibria, inter sanæ mentis Philosophos ut implicantia deliria, & inter vere Christianos, ut impia diæteria ut sophisticos cavillos ac ut petulantia scommata. Nunc ad alia:

§. 3. RI-

§. 3.

RIDICULUM MACARII ARGUMENTUM quo vult Casuistarum lectionem Confessariis inutilem esse & non necessariam.

HActenus Casuistæ, aliique scholastici à Macario, ut vidimus, haud segniter vapularunt; haectenus non unum multiplicis infamiæ stigma turpiter iniustum est, hoc tamen cum solatio quod admorum ferrum Bajo-Jansenianæ scilicet puro caritatis igne canderet: nunc, si possit, omnibus eos Confessoriorum bibliothecis æternum velit exulare. Hic scilicet supplicii modus est; sic maleficorum scelera in foro virga prætoria vindicat, primo flagellare tum individuâ maleficii notâ iniustâ patriis finibus imperato exilio interdiceret.

Idque adeò Macarius ut agat honestius, non privato odio indulgere, sed SS. Patrum causam hac in re suscipere videri vult, sic quasi à Scholasticorum contemptu suis SS. Patribus honor asserendus sit: & illud operosè contendit ex solis SS. Patribus omnem eam casuum scientiam, quæ conscientis dirigendis necessaria sit, cumulatè hauriri posse, & tanto purius, quanto in ipsis fontibus purior

M 2

fluit

fluit unda; nec, ut Macarianis flosculis utar, Scholasticorum *nugis*, *quisquiliis*, *paleis*que fordidata: audiamus: *hæc sunt* (inquit pag. 87.) *veræ Christianæ moralis Theologiæ pura ac germana principia*, *hi sunt sinceræ Sapientiæ morum limpidi fontes*, & *scaturigines*, ex quibus aquam *sapientiæ salutaris salientis in vitam æternam haurire quilibet sine labore potest*, totumque propemodum deducere, quod ad *vitæ directionem est necessarium*. Vndè falluntur qui *continud clamant impossibile esse ex SS. Patribus Theologiæ moralem colligere*, illumque in *scientia morum debere cæcutire*, qui quoad illam solos consulit *SS. Patres*: & graviter etiam errat, qui putat nullum posse esse *capacem excipiendis confessionibus*, qui *solis SS. Patrum voluminibus insudavit*, & non egregiè in *Scholasticis evolvendis se impendit*, ut ex illis *conscientiæ casus deducere sciat*. Vides Lector ut sub *speciosa Patrum defensione Scholasticis omnibus exilium paret*; ridiculum *Macarius Caput!* qui omnes *Theologiæ moralis apices*, tamque varios & implexos in *omni materiæ genere casuum nodos* aut in *solis SS. Patribus solutos* aut ex *iis solis solvendo* & *sine labore* quidem & à *quolibet* persuadere nobis velit; age dic *fodes materiæ gravem in genere furti* quam nobis *statuis ex solis SS. Patribus*? age ex *iisdem solis peccata omnia numericè*, & *specificè* *distingue*: *impedimenta matrimonii* tam *dirimentia* quam *impedientia tantum*, suo ordine exhibe omnia; quid ais? *census personalis licitus est*, an non? *nihil usuræ*

ET INFELIX CONCORDIA. 93

ufuræ subest Cambiis Francofurtensi, Placentino, Veneto ? nihil iniustitiæ præscriptiones continent ? totam porro emptionis & venditionis rationem explica, & ex solis PP. omnia. Hem tibi autem, Montes Pietatis in Belgio eriguntur: anceps de justitia stat opinio, hærent Viri doctissimi, consultant Episcopi Provinciæ Mechliniensis, Lovanienses Doctores à se mutuò dissident : quid autem dubii hæretis? en vobis Macarium, triginta annos nondum habet & ex solis Patribus hac difficultate vos *sine labore* expediet. Imò, imò inquit ex his & sexcentis aliis soli SS. Patres & studiosa eorum lectio nos expediet. *Quid enim fecere Confessarii antequam Scholastici prodire ? nonne & tunc iidem propemodum Conscientiæ casus à Confessariis fuere resolvendi? nonne & tunc Confessarii debuerunt esse instructi ad regendas sibi subiectas animas? nonne & tunc debuerunt scire omnia quæ ad regendas animas sunt necessaria? omnino planè at undè tunc sibi illam scientiam & talia necessaria acquisiverunt ? non à Scholasticis, cum necdum lucem aspexissent; non immediatè à Deo cum ad miraculum non sit confugiendum; restat ergo, quod illam hauserint ex puris ac limpidis fontibus S. Scripturæ, Conciliorum, Canonum & SS. PP. adeòque omninò fatendum est, quod ex illis scientia illa haberi possit, quia alias fatendum, quod tunc Ecclesia fuisset destituta medio necessario regendi sibi subiectas animas, nempe illa scientia, quæ ex fontibus citatis hauriri non posset; at hoc de divina Christi erga*

sponsam suam Ecclesiam quam sanguine suo fundavit (providentia) *quis suspicabitur?* habes, mi Lector, Achillem Macarianum; sed rides opinor hominis stultitiam qui secum ipse pugnet, qui causam suam prodat verius quam probet; me quidem miseret insulsi ac peccantis in argumentando Dialectici & magnas ei gratias habeo quod mihi non in se modo, sed in totius Jansenismi exitium arma porrigat: & ne pro beneficio ac favore præstito ingratus videar, leviora quædam præteribo, nec illud dicam quod solos Patres tam crebrò tam magnificè nominarit; nec de solis tamen Patribus argumentatio procedat, ut quæ & Scripturam & Canones, & Concilia disertè nominet; nec malè hæc quidem nominat omnia, sed quanto melius si Pontificum Decreta & Bullas addidisset: quid dicam? non caret mysterio quod in una illa sua ad Tyrocinium Præfatione plus decies (ipse numerum inivi) Theologiæ veræ, Christianæque fundamenta, Regulas, ac fontes; S. Scripturam, Traditionem, Canones, Concilia, SS. Patres & ante alios Augustinum statuat, & hæc cum diligenter enumeret omnia, semper Pontificum & eorundem Bullarum obliviscatur; est hæc sanè supina nimium in homine Romano Catholico Pontificum oblivio? sed ut dixi mysterium est & Bajo-Jansenianum & ut oblivisceretur fecerunt, opinor, Apostolica PII V. GREGORII XIII. URBANI VIII. INNOCENTII X. & ALEXANDRI VII. toti Bajo-Jansenismo, & ipsi Tyrocinio fatales Bullæ. Nec hominem pœnituit suæ tam affectatæ obli-

ET INFELIX CONCORDIA. 95

oblivionis; in ipsa enim epistola sua ad Innocentium XI. Apologetica, & Tyrocinii sui aculeata in Adversarios defensorice, mirum! dum ipsum Pontificem alloquitur, dum Sanctissimis ejus pedibus supplex advolvitur etiam tum Pontificis non recordatur & *nulla*, inquit cap. 1. pag. 14. *est certior regula, quâque facilius in materia fidei, & morum errorem effugere possimus, quam si studiosè attendamus, quid antiquitati, SS. Patribus, traditionibus, & priscis Ecclesiæ moribus atque institutis conveniat.* Audis? altum etiam hic de Bullis Pontificum saltem modernorum silentium, & tamen Pontificem alloquitur: sed veniat nobis magis Pontificius Theologiæ Professor, & saniorē præscribat regulam: *quare istæc filiis genuinis præfixa esto regula: credere quod Mater (Ecclesia) & credidit & credit, amplecti doctrinam, definitionesque, quas tradidit olim & tradit hodie: fuit hæc prisca Mater fidelium omnium, est & moderna.* Tum Macarianam regulam opponit & ita prosequitur ut simul Magistrum detegat, à quo tam Romanè loqui didicerit, & *ut non censurem*, ait, hanc Macarii regulam, *hoc unum quæro cur non addideris quid recentibus Pontificum Decretis, moribusque modernæ Ecclesiæ conveniat. An si quid Innocentius XI. imitatus X. statuerit summa autoritate non erit attendendum? non est ergo approbanda regula: hausta videtur ex magno quodam Magistro (Cornelio Jansenio) qui libro suo proæmiali cap. 9. col. 24. hos Theologiæ Christianæ Cancellos ponit,*
di.

dicens: ARBITROR S. SCRIPTURÆ LIBRIS, CONCILIIIS, ET PRIMORUM SÆCULORUM PATRIBUS NOS CONTENTOS ESSE DEBERE. An ergo non indigemus tot Pontificum tum veterum, tum recentium Decretis, statutis, definitionibus? hoc dixero unum: non habebit Deum Patrem, qui Ecclesiam etiam modernam noluerit habere Matrem. Ita R. P. Philippus de Vos S. J. in Thesibus suis 7. Februarii 1678. Thesi 2.

Ego redeo ad argumentum, & suis Macarium verbis aggredior, suis cum cassibus & laqueis irretitum, Dialecticis ludibrium facio. Age Macari, quo tu argumento Scholasticos omnes exulare vis, hoc eodem ego ipsos SS. Patres & antè alios Augustinum exilii comites dabo Scholasticis à te relegatis: *quid enim fecere Confessarii antequam SS. PP. & ipse Augustinus prodire? nonne & tunc iidem propemodum Conscientiæ casus à Confessariis fuere resolvendi? nonne & tunc Confessarii debuerunt esse instructi ad regendas sibi subiectas animas? nonne & tunc debuerunt scire omnia, quæ ad regendas animas sunt necessaria? omnino planè. At unde tunc sibi illam scientiam, & alia necessaria acquisiverunt? non à SS. Patribus non à S. Augustino cum necdum lucem adspexissent; non immediate à Deo cum ad miraculum non sit confugiendum: restat ergò quod illam hauserint aliunde quam ex SS. Patribus & S. Augustino, adeoque omnino fatendum est quod aliunde quam ex SS. Patribus & S. Augustino scientia illa haberi possit, quia alias fatendum foret, quod tunc Ecclesia fuisset*

ET INFELIX CONCORDIA. 97

fuiſſet deſtituta medio neceſſario regendi ſibi ſubjectas animas, at hoc de divina Chriſti erga ſponſam ſuam Eccleſiam, quam ſanguine ſuo fundavit, providentiâ quis ſuſpicabitur? vides Macari quam tecum tu ipſe pugnes? vides miſer Dialectice hac parte Theſim ſubrui tuam, qua eam volebas adſtruere? vides imperite Bellator telum in Adverſarios nimis fortiter jactum in teipſum reſilire? vides denique inepte SS. Patrum & Auguſtini imprimis defenſor, per Scholaſticorum latus, ipſos SS. Patres à te & ipſum Auguſtinum feriri. Videamus nunc, quod dicebam alterum, & pro quo gratias modo agebam, arma à te mihi porrigi in totius Bajo-Janſeniſmi (qualis hodie dum gliſcit) ruinam; nam quæ eſt iſta veſtra adminiſtrandorum Sacramentorum tam nova ratio ac forma? quæ tam novitia methodus, & recens ſomniata Praxis? certè, ut de undecim primis ſæculis litem ne moveamus, tu fateris ipſe, & tecum pariter D. Gummarus & P. Gabriëlis non uno fatentur in loco, abolitam eam ſex propè jam Sæculis nuſquam in Eccleſia gentium in uſu fuiſſe, adeoque tot annorum centuriis Eccleſia deſtituta fuerit neceſſario Sacramentorum adminiſtrandorum ritu. At hoc de divina Chriſti erga ſponſam ſuam Eccleſiam, quam ſanguine ſuo fundavit, providentiâ quis ſuſpicabitur? At neque illud diſſimulemus: Scholaſticos omnes, omnes Caſuiſtas Bibliothecis ſuis Novaturientes ejecerunt; ſit ita ſanè, explodent faciè illi ridiculum exilium; dummodo in

N

eorum

eorum locum SS. Patres succedant. Id verò satis æquo animo quis ferat ? eorundem locum & antiquam adeò possessionem invasisse natos heri libellos, plerosque aut damnatos ipsos, aut similis fuffuris cum damnatis. Nam ex quo tempore pseudo-Aurelius iste Gallicus, & ex quo Augustinus non Hipponensis, sed Iprensis in SS. Patrum Canonem relati sunt? quid, P. Gabriëlis ubi demum Canonizatus? nisi fortè in turba Racematoria, certè ubivis potius, quam Romæ. Porro D. Gummarus? in patritia illa Bibliotheca, undè eliminatur qui S. Pater non sit, quâ demum Apotheosi locum meritus est? an Toletanâ? ut nihil jam dicam de Rituali Aletensi à CLEMENTE IX. igni adjudicato; nihil de litteris Ludovici Montaltii, & sexcentis aliis, quorum Catalogum videre curiosius qui volet, adeat Elenchos librorum prohibitorum in Decretis præsertim INNOCENTII X. 23. Aprilis 1654. & ALEXANDRI VII. 6. Sept. 1657. hi scilicet hi ejectis & triumphatis quasi Scholasticis campo hostili in signum victoriæ potiuntur: ubi nunc es Havermanne SS. Patrum defensor, euge, si acceptor Personarum non es, cur in eos exilii sententiam non æquè pronuncias, cur illud tuum non occinis; *quid fecere Confessarii* antequam liber de frequenti communione, antequam *Moralis Gabriëliana*, antequam *Gummarum Methodus* *prodiit nonne & tunc* ... &c. at alia de his nempè canis omnia, & pleno ore, ut post videbimus, tamquam è Cælo lapsa opuscula deprædicas: nonne rectè ante divinabam?
 hos

ET INFELIX CONCORDIA. 99

hos esse SS. Patres quos tam ineptè defendis, quorum lectionem tam assiduè commendas, in quorum gratiam optimè de re christiana meritos Scholasticos æternis tenebris addicis.

Meliora de Casuistis S. Carolus Borromeus Mediolanensium Antistes & S. R. Ecclesiæ Cardinalis (aures arrigite Scholastico-mastyges) omnes Confessarios (inquit apud Franc. Reymakers pag. 29.) *quamvis à nobis ut idonei semel admissi fuerint, tamen ob graves & diversos scrupulos, qui pœnitentibus in dies occurrunt, & plurimas difficultates sibi coherentes habent, præmonitos volumus, ut bonos & classicos Autores nonnullos, qui casus Conscientiæ ex professo tractant, manibus CONTINUO terant.* Meliora etiam Synodus Mechliniensis tit. 5. de Sac. Pœnit. c. 5. *magnâ oportet esse instructum scientiâ, qui de rebus maximis ex tempore judicare debet. Ideo Confessarii, quibus non hominis sed Dei iudicium exercendum est, & quidem de animabus pretioso Iesu Christi sanguine redemptis, lectioni eorum librorum undè NECESSARIAM (nota necessariam ergo non ex solis SS. PP.) sibi scientiam hauriant, diligentissimè vacare merito debent; utpotè directorii Polanci, Manualis Navarri aut ejus compendii, summæ Toleti, Enchiridii Binsfeldii, & similium: ades huc Gummare, qui totam contrâ Casuistas Methodum tuam scripsisti, quia circulari epistolâ (ut de te testaris in præfatione ad Lectorem) Confessarios sui muneris commonefecerat Amplissimus D. per Archidiecepsim nostram*

100 TRIUM-VIRORUM VANA
nostram Mechliniensem (sede id temporis vacante)
Vicarius; ades & tantum saltem non uni Vicario, sed toti
Archiëpiscopali Synodo defer ut aliquanto in Casuistas
mitior paululum de privato in eos odio remittas, sed
frustrà moneo, qui non vivum Gummarum citius, quam
Macarium mortuum Casuistis & Scholasticis amicè con-
ciliem; facit id, prædominans Viri caritas.

CAPUT QUARTUM.
CUNICULI TRIUM-VIRORVM
*ad Subruendum penitus Pœnitentia
Sacramentum.*

OBSERVATIO PRÆAMBULA
& totius Capitis fundamentum.

Obscurum non est, quo Sacramenti Pœni-
tentiaæ fato, & cujus potissimum consilio,
& hortatu, id fieri meminerimus, ut
nemo quisquam novissimis hisce Ecclesiæ
temporibus ab ejusdem Ecclesiæ Catholicæ
unione impius Apostata desciverit, qui non eâdem im-
pietate Sacramento Pœnitentiaæ tam necessario, & secundæ
post